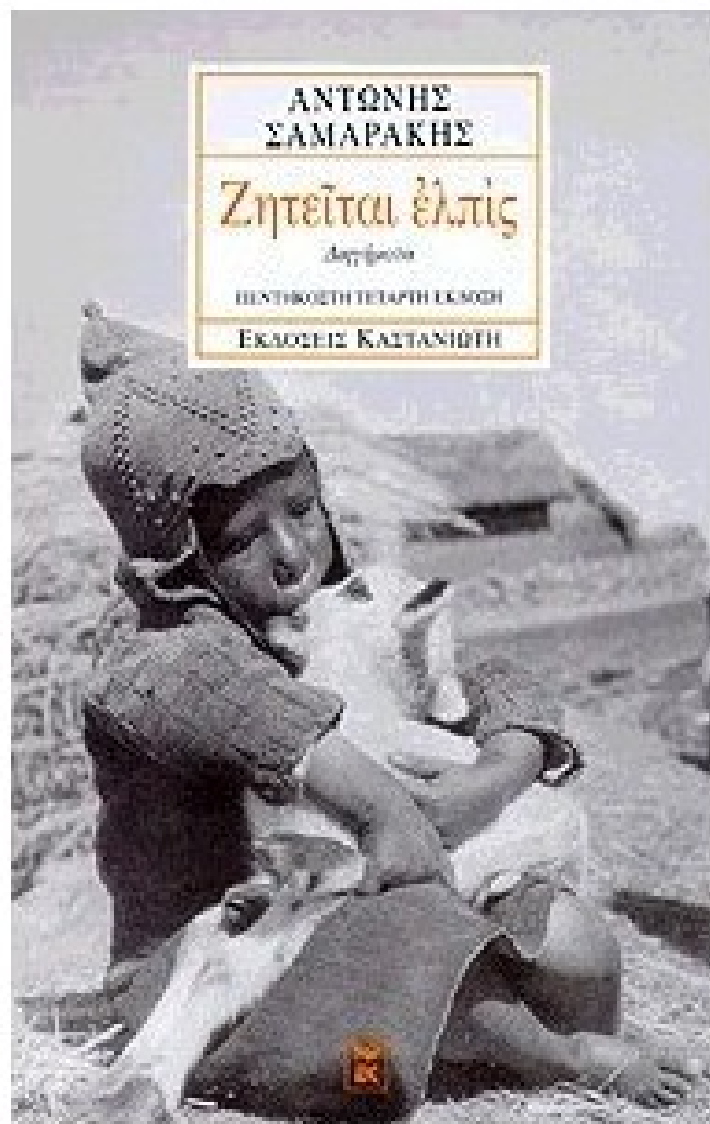

4ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΤΑΞΗ Α1

ΥΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΝΑΟΥΜΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΖΑΡΑΒΙΓΚΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΣΑΜΑΡΑΚΗ ΑΝΤΩΝΗ

Ο Αντώνης Σαμαράκης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1919. Μετά το απολυτήριο από το Β' Γυμνάσιο σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Κατά τη διάρκεια της ναζιστικής κατοχής συμμετείχε στην εθνική αντίσταση. Το 1944 συνελήφθη από τους Ναζί και καταδικάστηκε σε θάνατο, αλλά κατάφερε να αποδράσει. Το 1963 νυμφεύτηκε την Ελένη Κουρεμπανά. Εργάστηκε ως εμπειρογνώμων της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας των Ηνωμένων Εθνών σε πολλές χώρες για κοινωνικά θέματα και το 1989 ανακηρύχθηκε Πρεσβευτής Καλής Θέλησης της UNICEF για τα παιδιά του κόσμου. Η πρώτη του ουσιαστική εμφάνιση στον λογοτεχνικό χώρο γίνεται το 1954 με την έκδοση της συλλογής διηγημάτων *Ζητείται ελπίς*. Πρόκειται για έναν από τους περισσότερο μεταφρασμένους Έλληνες πεζογράφους, καθώς τα έργα του έχουν μεταφραστεί σε περισσότερες από 30 γλώσσες.

Το έργο του Σαμαράκη έχει έντονο το στοιχείο της κοινωνικής καταγγελίας και αντικατοπτρίζει τις προσωπικές του ανησυχίες για το παρόν και το μέλλον της σύγχρονης κοινωνίας. Χρησιμοποίησε απλή γλώσσα και μη επιτηδευμένο ύφος και προσέγγισε τα θέματά του από μια έντονα ανθρωποκεντρική γωνία. Χαρακτηριζόταν από την αγάπη του για τους νέους. Δική του ιδέα ήταν η δημιουργία της *Βουλής των Εφήβων*, που οδήγησε στη διοργάνωση άτυπων συνεδριάσεων της Βουλής, όπου δίνεται ο λόγος σε νέους από όλη τη χώρα. Ο Αντώνης Σαμαράκης έφυγε από τη ζωή στις 8 Αυγούστου του 2003. Σύμφωνα με επιθυμία του, το σώμα του δωρίθηκε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών για έρευνες των φοιτητών της Ιατρικής.

Μυθιστορήματα

- *Σήμα κινδύνου* (1959)
- *Το λάθος* (1965)
- *Εν ονόματι* (1998)

Διηγήματα

- *Ζητείται ελπίς* (1954)
- *Αρνούμαι* (1961)
- *Το διαβατήριό* (1973)
- *Η κόντρα* (1992)
- *Αυτοβιογραφία 1919* (1996)
- *Γραφείων ιδεών* (1962)

Βραβεία

- Κρατικό Βραβείο Διηγήματος (1962 για το *Αρνούμαι*)
- Βραβείο των Δώδεκα Έπαθλο Κώστα Ουράνη (1966 για το *Το λάθος*)
- Μέγα Βραβείο Αστυνομικής Λογοτεχνίας στη Γαλλία (1970 για το *Το λάθος*)
- Euroitalia (1982, για τη συνολική προσφορά του)
- Σταυρός του Ιππότη των Γραμμάτων και των Τεχνών (1995)
- Κρατικό Βραβείο Τεχνών και Λογοτεχνίας. (1995 Γαλλία)

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΑΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ: ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Το «Ζητείται Ελπίς» είναι ένα βιβλίο του Αντώνη Σαμαράκη που περιέχει 12 διηγήματα τα οποία αγγίζουν αρκετά επίκαιρα θέματα.

Ξανθός ιππότης

Ένα βράδυ κάποιος μεσήλικας, χωρίς παιδιά, μπαίνοντας στο λεωφορείο ανακάλυψε «Τον κόσμο των παιδιών». Λίγες μέρες αργότερα αποφασίζει να διαβάσει το παιδικό περιοδικό και αμέσως η ψυχική του κατάσταση άλλαξε και ξανάνιωσε παιδί. Έτσι κάθε Σάββατο αγόραζε το περιοδικό. Συμμετείχε σε όλες τις δραστηριότητες (αλληλογραφία, συζητήσεις μέσω περιοδικού, δημοσιεύσεις κ.λπ.) πάντα με το ψευδώνυμο του αλλά και με φεύτικη ηλικία. Αλλά κάποια μέρα τα παιδιά που ήταν μέλη του περιοδικού κανόνισαν μια συνάντηση. Πως θα πήγαινε...;

Σαρξ

Ένας εφημέριος διαβάζει ένα ψαλμό, όταν ξαφνικά ακούγεται ένα χτύπημα στην πόρτα και βλέπει μπροστά του ένα παιδί. Το παιδί του εξήγησε πως κάποιος ήταν ετοιμοθάνατος και πρέπει να τον μεταλάβει. Τον πήγε ως εκεί και ο παππάς τον μετάλαβε. Όμως κάτι περίεργο συνέβη, ο ετοιμοθάνατος δείχνει να συνέρχεται. Τι αρρώστια είναι αυτή...;

Το Ποτάμι

Ήταν περίοδος πολέμου. Τα δυο στρατόπεδα τα χώριζε το ποτάμι. Η εντολή ήταν ξεκάθαρη: «απαγορεύεται το μπάνιο στο ποτάμι». Πριν λίγο καιρό ένας λοχίας και δύο φαντάροι πήγαν στο ποτάμι, δεν τους ξαναείδε κανείς, άκουσαν μόνο τους πυροβολισμούς. Το ποτάμι ήταν μεγάλος πειρασμός, είχαν δυόμισι χρόνια να πλυθούν. Όσπου μια μέρα, όταν κοιμόταν όλοι ένας φαντάρος πήγε. Γύρισε άραγε ζωντανός;

Ο Τοίχος

Σε μια βιομηχανική γειτονιά όλα τα σπίτια βρίσκονται γύρω από μία αυλή. Εκεί μαζί με τους άλλους κατοικούσαν ένας δημόσιος υπάλληλος αλλά και ένα άρρωστο παιδί. Όταν ο γιατρός είδε το παιδί το συμβούλεψε: ανάπαυση, φαγητό και προσοχή στον ψυχικό τομέα. Ένα από τα σπίτια της αυλής πουλήθηκε γκρεμίστηκε και την επόμενη μέρα άρχισε να υψώνεται ένας ψηλός τοίχος. Στην αρχή δεν ανησυχούσαν αλλά σιγά-σιγά ο τοίχος τους στένευξε την ψυχή. Ένωσαν μια ψυχολογική πίεση. Μέχρι που μια νύχτα ο δημόσιος υπάλληλος αποφασίζει να δράσει...

Σ' ένα συνοριακό σταθμό

Από παιδί είχε μανία με τα τρένα. Το όνειρο του ήταν να γίνει σταθμάρχης αλλά τελικά έγινε σιδηροδρομικός. Ένα από τα περιστατικά που του είχαν χαραχτεί στην μνήμη ήταν ένα βράδυ, όταν το τρένο έφευγε, κάποιος επιβάτης πήδηξε από το βαγόνι και χάθηκε στην ομίχλη. Τότε κατευθείαν έτρεξε από πίσω του. Όταν τελικά τον βρήκε εκείνος του εξήγησε την ιστορία του...

Ο Ήλιος έκαιγε πολύ

Βάδιζε από το πρωί, είχε πολύ λίγα χρήματα και σκέφτηκε να αγοράσει ένα λαχείο. Ήταν πολύ καιρό άνεργος. Στην εφημερίδα βρήκε μια αγγελία: «ζητείται υπάλληλος γραφείου». Είπε να κάνει μια τελευταία προσπάθεια. Πήγε στο γραφείο, τον είχαν 10 λεπτά στη αναμονή και τους είπε ότι είχε έρθει για την αγγελία...

Μια νύχτα

Είχε αρχίσει να χιονίζει. Όλοι στο γραφείο παρατηρούσαν το χιόνι εκτός από εκείνον. Όλοι νόμιζαν πως απλώς αγαπάει την μοναξιά, δεν ήταν έτσι. Ήθελε να ανοίξει σε κάποιον την καρδιά του, να του πει τι νιώθει αλλά δεν μπορούσε..., δίσταζε. Σχόλασε και άρχισε να περπατάει μες την νύχτα όταν ξαφνικά είδε κάποιον. Πήγε και του μίλησε, του άνοιξε την καρδιά του αλλά τελικά....

Το ποδήλατο

Απόγευμα. Όλοι είχαν μαζευτεί στην αυλή. Ένα παιδί γυάλιζε το ποδήλατο που μόλις είχε αγοράσει. Οι υπόλοιποι γύρω τον κοιτούσαν. Το παιδί δούλευε σκληρά από πολύ μικρό για να καταφέρει να το πάρει. Έφτασε η ώρα, ένα κορίτσι του άφησε στο τιμόνι ένα κόκκινο τριαντάφυλλο, το παιδί ανέβηκε στο ποδήλατο και άρχισε να τρέχει. Όλοι φώναζαν χαρούμενοι, το παιδί έτρεχε. Ξαφνικά από την στροφή φάνηκε ένα φορτηγό, ο κόσμος το είδε αλλά το παιδί...

«...και ώραν 7.15 μ.μ.»

Η αίθουσα ήταν γεμάτη επισήμους. Η ώρα 7:15 - το πρόγραμμα άρχισε. Ήρθε η ώρα να μιλήσει ο πρόεδρος. Άρχισε να βγάζει τον λόγο του και να λέει πως το μέλλον θα είναι λαμπρό μετά τον πόλεμο. Τότε στην αίθουσα είδε ένα παιδί που τον κοιτούσε κατάματα. Συνέχισε να μιλάει, μα σκέφτηκε πως με αυτά τα λόγια δείχνει ασέβεια στη μνήμη των πολεμιστών. Πως μπορούσε να

μιλήσει για μια ψεύτικη πραγματικότητα μπροστά σε ένα παιδί. Δεν μπορούσε...

Το σπίτι

Ήταν χαρούμενος. Μόλις είχε αγοράσει το σπίτι των παιδικών του χρόνων. Πίστευε ότι εκεί μέσα θα ξανάνιωνε παιδί, θα θυμόταν όλα όσα είχε περάσει σε αυτό το σπίτι. Έφτασε, μπήκε μέσα και ο χρόνος γύρισε πίσω. Άνοιξε το παράθυρο του δωματίου του και είδε μια γυναίκα να περιμένει κάποιον. Αμέσως ξαναμεγάλωσε, έγινε πάλι άνδρας με τους γκριζούς κροτάφους...

Πολεμική Ιστορία

Τα σπίτια ήταν ερειπωμένα, ο πόλεμος συνεχιζόταν. Όταν ξαφνικά στο πεδίο της μάχης είδαν ένα παιδί. Ο φαντάρος σύρθηκε ως εκεί και το έσωσε. Το παιδί μεγάλωσε, πολέμησε, όπως και εκατομμύρια παιδιά. Το τετράγωνο θα ανατιναζόταν στον αέρα από τους αντιπάλους. Σκέφτηκε «έσωσα την ζωή ενός παιδιού» μα τώρα...

Ζητείται Ελπίς

Μπήκε στο καφενείο, παρήγγειλε καφέ και διάβασε την εφημερίδα «...μάχες, ραδιενέργεια, αυτοκτονίες, η σκιά ενός τρίτου παγκοσμίου πολέμου...». Σκέφτηκε πως ο κόσμος πηγαίνει προς το χειρότερο, δεν έχει αλλάξει καθόλου. Δεν υπάρχει πλέον ελπίς. Ξαναγύρισε στις μικρές αγγελίες «Ζητείται γραφομηχανή, Ζητείται Ραδιογραμμόφωνον....» - **Έγραψε «Ζητείται Ελπίς».** □

ΤΙ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕ & ΤΙ ΔΕ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Στο βιβλίο μου άρεσαν τα θέματα που θίγει ο συγγραφέας τα οποία είναι όλα επίκαιρα.

Δεν μου άρεσε που το βιβλίο χωρίζεται σε 12 διηγήματα, θα προτιμούσα να συνδέονται μεταξύ τους. Από τον τρόπο γραφής του συγγραφέα δεν μου άρεσε που περιγράφει λίγο παράξενα τις καταστάσεις και αλλάζει αρκετά απότομα παράγραφο.

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΦΡΑΣΗ

Με εντυπωσίασε η φράση «ζητείται ελπίς».

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ ΤΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

ΔΙΚΤΥΟΓΡΑΦΙΑ

WWW.WIKIPEDIA.COM
SAMARAKIS.PNG (ΕΙΚΟΝΕΣ)